„ȘCOALA" VOINICILOR DIN ODOREUL SĂTMARULUI, O PROMISIUNE...

Înainte de a ajunge la Medieșu Aurit, pe ruta de asfalt dintre Satu Mare și Baia Mare, călătorul este tentat să facă un popas la Odoreu, așezare de gospodari harnici, situată pe Someș, cu case zugrăvite în tonuri vesele, deschise, aidoma firii oamenilor care trăiesc și muncesc pe aceste străvechi meleaguri românești. Îndemnul la popas ți-l dau, deopotrivă, și copiii, bine clădiți, autentici voinici încă de pe băncile primilor ani de școală. Profesorul Viorel Dan, pînă mai ieri cadru didactic la școala generală din localitate, acum metodist la județ, la sport, spune că, de la o vreme încoace, pasiunea copiilor din Odoreu s-a... mutat, fotbalul și handbalul sînt concurate tot mai mult de sportul voinicilor, trînta, în varianta sa modernă — luptele.

Cum și de ce a „prins" un asemenea sport, nu-i greu de intuit. „Copiii — ține să sublinieze prof. **Viorel Dan**, de numele căruia se leagă, într-un fel, materializarea acestei pasiuni noi — **au dintotdeauna predilecție pentru a-și copia idolii, își imaginează că îi pot egala sau chiar întrece ! Iar unul dintre eroii lor favoriți este și Constantin Alexandru, campionul mondial de la San Diego, sportivul român care în disciplina voinicilor continuă, aproape neîntrerupt, un șir de izbînzi strălucite. Să asociem și inițiativa Clubului sportiv Satu Mare, care, în mai multe rînduri în cadrul „Daciadei" a fost prezent la Odoreu cu luptătorii săi cei mai buni, la demonstrații, la reușite întreceri în aer liber."**

N-am avut prilejul să asistăm la o astfel de acțiune sportivă de masă. Am înțeles însă interesul cu care ele sînt așteptate, bucuria celor din Odoreu cînd voinicii din Satu Mare — cei adevărați ! — vin în mijlocul lor, din mărturiile celor care acum, iată, vor să-și depășească idolii. Pionierul **Liviu Ivasuc**, din clasa a V-a, cel mai mic sportiv, ca vîrstă, din comună, ambițios, adevărat argint viu, s-a înscris printre primii în cercul de lupte inițiat în școală de un antrenor din Satu Mare, **Iosif Toma**. Acum a ajuns, în ciuda celor 11 ani ai săi, **„un fel de prototip al dîrzeniei și al muncii ordonate, disciplinate"**, în secția care a luat ființă și care se cheamă, sugestiv, „Voinicelul". O secție de copii afiliată celei de la C. S. Satu Mare, o pepinieră de viitori luptători.

Profesorul de educație fizică **Mircea Bălaj**, succesorul lui Viorel Dan la catedra de specialitate din Odoreu, se arată deosebit de receptiv la dorința copiilor de a deveni luptători. Faptul că lîngă Liviu Ivasuc activează, în aceeași secție, și **Attila Covaci** sau **Ioan Blaga**, **Ioan Strugurel** sau **Ioan Ardeleanu** trebuie explicat și prin orele (peste program) pe care prof. Bălaj le petrece în mijlocul copiilor, repetînd o „luptă dreaptă", o aruncare cu mingea de oină, o săritură peste diferite obstacole, naturale sau create de copii, precum și concursuri de alergări, de regulă pe spații denivelate. „Daciada" i-a adus pe copiii din Odoreu tot mai aproape de exercițiul fizic organizat, de sport, lucru realizat aproape pe nesimțite, priceperea și dragostea pentru meserie și pentru tinerele mlădițe ale școlii constituind suportul, resortul care l-au făcut pe prof. Bălaj, ca și pe ceilalți dascăli din această frumoasă așezare sătmăreană, să dea muncii cu generațiile tinere un conținut cît mai dens, cît mai bogat.

„Clasa" de voinici din Odoreu ? Un fapt obișnuit de viață, dar cu adînci semnificații pentru tot ceea ce ne-am propus să înfăptuim în anii care vin.

Tiberiu STAMA

SPORTIVII, PREZENȚI LA ÎNLĂTURAREA ZĂPEZII

(Urmare din pag. 1)

— boxerul **Nicolae Vînătoru**, luptătorii, canotoarele și... micii fotbaliști, care vor juca pe terenul de handbal.

La clubul **Steaua**, ofițerul de serviciu — maiorul **Gheorghe Berceanu**, multiplu campion mondial la lupte — ne-a condus spre sala de sport, unde se acționa intens pentru deszăpezire.

— **Noi, mîine plecăm la munte pentru pregătire**, ne-a spus boxerul **Vasile Sbughiu**, căutîndu-și din ochi fratele geamăn, tot boxer și el. **Dar am vrut să lăsăm totul curățat aici.**

Printre cei care dădeau de zor zăpada l-am văzut pe tenismanul **Laurențiu Tițel**, pe luptătorul **Florin Iordache** — care a ocupat locul 3 la naționalele de anul trecut —, pe trăgătorul **Virgil Suciu** — campion național de juniori —, pe sulițașii **Marian Matei** și **Haralambie Dumitraș**...

— **În aceste ore de efort ale întregii țări, participăm cu tragere de inimă la deszăpezire**, ne-a spus **Virgil Suciu**. **Este o îndatorire cetățenească să ne aliniem efortului tuturor oamenilor muncii.**

LA PROGRESUL ȘI OLIMPIA

La inițiativa și sub conducerea organizației de partid a clubului PROGRESUL BUCUREȘTI, încă de joi de la prînz au fost alcătuite 3 formații de deszăpezire, formate din personalul muncitor, antrenori și sportivi. Prima echipă are ca puncte principale de lucru străzile împrejmuitoare, stațiile de troleibuz și punctele alimentare din apropierea stadionului. Celelalte două au lucrat pînă la eliberarea completă a căilor de acces din parcul clubului, spre săli sau terenuri. Președintele clubului, tovarășul **Constantin Dumitrescu**, pe care l-am întîlnit pe una din alei, ne-a spus că **„...întregul personal, tehnicienii și sportivii au dat dovadă de un înalt simț patriotic, răspunzînd prompt chemării comandamentului de deszăpezire. A trebuit chiar, la un moment dat, să confecționăm pe loc cîteva unelte ; iată-le : 20 de lopeți de lemn. Și încă ceva : m-a impresionat profund cînd am văzut pe cîțiva dintre tinerii sportivi urcîndu-se cu greu în platani, în frumoșii noștri platani seculari, pentru a scutura crengile, amenințate să se rupă din cauza greutății zăpezii".**

★

Antrenorii **Marin Niculescu** și **Vasile Selejan**, nume cunoscute în ciclismul nostru, se deosebeau cu greu din mijlocul elevilor lor, cicliști legitimați la clubul OLIMPIA. Grupul sportivilor semăna cu... o mașină de lopeți în continuă mișcare : acesta a fost răspunsul prompt pe care secția de ciclism, împreună cu ceilalți sportivi ai clubului, l-a dat chemării comandamentului de deszăpezire a municipiului. În jumătatea de oră în care reporterul s-a aflat în apropierea punctelor de lucru, terenul de handbal a fost complet curățat de zăpadă, aleile de asemenea, astfel că baza sportivă din șoseaua Iancului a intrat, la ora 12.30, în program normal. Deși cu oarecare întîrziere, primii care au început antrenamentul în aer liber au fost... cicliștii lui Marin Niculescu și Vasile Selejan !

T. RADU

★

După cum ne informează corespondenții noștri, sportivii participă, alături de oamenii muncii, la acțiunile de deszăpezire și în numeroase alte localități din țară.

TRISTĂ TOAMNĂ A ARCAȘULUI MIHAI BÎRZU

Un minut de ETICĂ

Semnalam cu cîtva timp în urmă seriozitatea cu care trăgătorii români de tir cu arcul își desfășoară pregătirea. Subliniam cu acel prilej interdependența dintre climatul sănătos de muncă și rezultatele bune înregistrate de majoritatea sportivilor din lotul olimpic de arc.

Așa stau și acum lucrurile, dar aflăm că există și... excepția de la regulă. Ne-a oferit acest prilej neplăcut Mihai Bîrzu, arcaș tînăr, de perspectivă (legitimat la Sănătatea Satu Mare) și lucrurile sînt cu atît mai grave. Istoria lui Bîrzu este istoria tipică a capotării — sperăm temporare — a unui performer angajat ferm, la un moment dat, pe drumul spre marele rezultat.

Sportivul sătmărean a avut șansa, oferită în primăvara acestui an, de propriile sale cifre ridicate, de a deveni component al lotului olimpic. Ambițios, perseverent, muncitor, tînărul sportiv și-a ridicat, în continuare, măiestria pînă la a concura cu șanse reale, alături de **Andrei Berki**, la unul din cele două locuri pentru Jocurile Olimpice de la Moscova. Iată, însă, că, la sfîrșitul verii, Mihai Bîrzu uită că e mai greu să-ți păstrezi o valoare ridicată decît să o atingi. În loc să-l îndemne la a continua pe drumul muncii fără preget, decarii din concursuri au însemnat pentru arcașul din Satu Mare un motiv de delăsare în antrenament. Mai mult, a urmat un mod de viață nesportiv, din care n-au lipsit țigările și alcoolul. Iar coborîșul n-a întîrziat. Cu deosebire în timpul unor întîlniri din cadrul turneului de pregătire în R.P. Chineză, Mihai Bîrzu cel din toamnă n-a mai fost Mihai Bîrzu cel... din vară. Rezultatele sale au scăzut îngrijorător, iar faptul a determinat reacția firească din partea federației de specialitate : excluderea din lotul olimpic. Dacă singurul vinovat de această sancțiune gravă și neonorantă n-o va transforma într-una definitivă, atunci pedeapsa va fi temporară.

Ne întristează drastica sancțiune. Dar, în același timp, în ciuda asprimii ei, măsura trebuie să însemne un semnal de alarmă la adresa oricăruia dintre membrii loturilor olimpice de tir care ar simți tentația delăsării în pregătire sau ar porni pe alunecușul fără oprire al nerespectării cerințelor „antrenamentului invizibil", permanent efectuat în timpul liber. Pentru că, din cîte se vede, federația de specialitate nu este dispusă să facă nici un fel de compromisuri. Și face foarte bine.

Radu TIMOFTE

HIPISM

„NOUL VAL" ÎN PLINĂ AFIRMARE

Atunci, în 1975, cînd Dumitru Mihai trecea pentru prima oară pragul grajdului, nimeni, nici chiar M. Ștefănescu (omul care avea să-i pună pentru prima oară hățurile în mînă) nu bănuia că acest tînăr, abia ieșit de pe băncile liceului, avea să ajungă (în numai 5 ani) un „nume". Băiat de grajd în '75, el obține în stagiunea următoare licența de apranti și după doar 3 ani de ucenicie (în care realizează 14 victorii) este promovat conducător. Rezultat final în stagiunea '79 : locul 8 și 23 victorii, performanță care-l situează înaintea unor driveri cu activitate mult mai îndelungată pe cîmpul de curse. Un rol hotărîtor în ascensiunea, mai mult decît spectaculoasă, a acestui talentat driver l-a avut antrenorul Mircea Ștefănescu care, cu „ochiul" său de vechi și experimentat profesionist, a anticipat în D. Mihai un driver talentat, de viitor. Cu rezultate de asemenea remarcabile apar în stagiunea '79 aprantiii Constantin Iorga (13 victorii), Gheorghe I. Nicolae (8) și Ivan Ion (5). Primul, crescut și format la școala multiplului campion G. Tănase, se dovedește extrem de dotat (siguranță în sulky, bună orientare în cursă, energic în lupta finală), cel de-al doilea („om de colț", D. Popa) se afirmă ca un element cu reale perspective (gîndește corect cursa, știe cînd să „plece", susține foarte bine calul la potou), iar I. Ivan, deși nu are decît 5 victorii în anul precedent (avem convingerea că prin încredințarea lui unui meșter ceva mai grijuliu cu cadrele tinere rezultatele ar fi fost mult mai bune), manifestă vădite aptitudini pentru meseria de driver, ținuta sa în sulki, maniera de a conduce, cît și felul de a concepe o alergare arătîndu-l și pe el ca un demn reprezentant al „noului val".

Gh. ALEXANDRESCU

SPRE VOLEIBALIȘTI „UNIVERSALI"

Făceam cu cîtva timp în urmă loc unei opinii a reputatului antrenor japonez de volei **Yasutaka Matsudaira**, care prefigura pentru J.O. din 1980 — ca noutate în sistemul de joc al celor mai bune echipe — formula cu trei ridicători și trei trăgători. Ocupîndu-ne atunci numai de sistem în sine, am promis să revenim asupra felului în care înțelege el această evoluție, în voleiul viitorului imediat, cum trebuie să arate un „sextet 3+3" de înalt randament. Citām: **„Trei trăgători puternici și trei ridicători care să aibă capacitatea de a bloca bine, de a ataca bine și de a prelua bine. Pot spune că în momentul de față vremea ridicătorilor mici a apus. Mai ales după schimbările în regulile de joc efectuate la Montreal".** Într-o discuție pe aceeași temă cu cîțiva tehnicieni români, aceștia considerau nu numai posibilă, ci chiar firească asemenea evoluție a sistemului de joc, care cere sportivi compleți, „universali".

Se poate încadra acum voleiul nostru într-o astfel de tendință, pe care nu o socotim deloc fantezistă ? Parcurgînd lista ridicătorilor-coordonatori existenți la ora actuală în primele eșaloane, trebuie să recunoaștem că nu, dar că se poate veni în întîmpinarea ei. Spunem nu, deoarece se resimte acut — și în voleiul masculin, și în cel feminin — criza de elemente valoroase pe acest post. De aceea, multe divizionare A (să nu mai vorbim de cele din B) recurg adesea la improvizații, la transformarea în ridicători a unor trăgători cu experiență competițională, dar îndeobște lipsiți de vocație, de „mînă", de finețe, de viteză de execuție. Într-un cuvînt, de calitățile sine qua non ale unui coordonator de joc. Deci, criza de ridicători-coordonatori valoroși se simte și acum, cînd preponderent este încă sistemul cu un singur ridicător ! Ce va fi mai tîrziu, dacă vor fi necesari trei într-un sextet ? Recentele campionate europene au pus și mai pregnant în evidență rolul ridicătorului ca dirijor rafinat, precis, cu zvîcnire din „poignée" dar și ca trăgător sau apărător în ambele linii. Coordonatorii noștri de joc — chiar cei de la loturile naționale — sînt lipsiți de unul sau mai multe din aceste atribute. Cei înalți n-au suficientă viteză, mobilitate și forță de atac. Cei scunzi n-au precizie, n-au randament la blocaj, n-au eficiență în atac.

Prin urmare, posturile-chele în voleiul nostru sînt extrem de deficitare. Iată una din cauzele pentru care loturile reprezentative n-au obținut în ultima vreme rezultate deosebite, chiar fără să fi fost nevoie să joace în sistemul 3+3. Am mai scris și cu alte prilejuri despre criza ridicătorilor în condițiile folosirii sistemului clasic 4+2 sau ale celui mai în vogă azi : 5+1... Socotim că de data aceasta problema trebuie repusă în discuție pornind de la o realitate nouă, de la o necesitate nouă. Și trebuie pusă grabnic la eșalonul juniorilor, unde trebuie să se lucreze specific, de la vîrste fragede, cu elemente care să întrunească în primul rînd calitățile de bază necesare unui coordonator de joc („mînă" bună, mobilitate, îndemînare, viteză și fantezie în construirea acțiunilor), dar și pe cele reclamate de activitatea sa de ansamblu în teren : capacitate de atac egală sau aproape egală cu a unui trăgător principal — cum au **Zaițev**, **Kondra** (U.R.S.S.), **Bogoevski** (Iugoslavia), **Gawlowski** (Polonia), **Fabiani** (Franța) etc. — eficiență în blocaj, siguranță la preluare. Pentru a se împlini acest deziderat este însă nevoie ca selecția și pregătirea coordonatorilor să se facă din rîndul tinerilor voleibaliști cu certe calități de „universali".

Aurelian BREBEANU

CALIFICĂRI PENTRU C.N. DE TENIS DE MASĂ, JUNIORI

Începînd de azi, pînă marți 8 ianuarie, în Sala sporturilor din Pitești se desfășoară jocurile de calificare pentru Campionatul republican de tenis de masă pentru juniori, pe echipe. La cele 7 reuniuni programate participă formații din întreaga țară.

SCHIMBUL DE GENERAȚII

(Urmare din pag. 1)

celebri, printre care Nicolae Munteanu, Cornel Durău, Olimpiu Flangea și alții), precum și al altor antrenori, printre care **Remus Drăgănescu, Dan Hotnog, Maria Lechner, Elena Drăgănescu** etc. Directorul clubului sportiv școlar, profesorul **F. Lechner**, ne spunea : **„Pentru ca integrarea să fie totală, unitatea noastră școlară funcționează chiar în incinta clubului Dinamo. Obiectivele noastre de performanță nu sînt fixate ca un scop în sine, ci urmărim să „aprovizionăm" permanent secțiile clubului cu sportivi bine pregătiți, mergînd chiar pînă la a-i specializa, pe handbaliști, de exemplu, pe anumite posturi. Cred că în felul acesta randamentul nostru va fi ridicat, în toate privințele".**

Tot în dorința atragerii în activitatea de performanță a unor tineri cu aptitudini, clubul Dinamo Brașov și-a creat **centre-satelit** în diferite localități. Specialiștii clubului acționează — rezultatele fiind încă de pe acum vizibile — îndeosebi în localități rurale montane, unde populația tînără este foarte bine dezvoltată din punct de vedere fizic. Astfel, la Vama Buzăului și la Rîșnov s-au înființat centre de lupte ; la Hărman — judo ; la Comandău și Săcele — sărituri cu schiurile ; la Arieșeni (județul Alba) — schi alpin ; la Poiana Mărului și Zărnești — schi fond și biatlon. În aceste unități au fost asigurate toate condițiile materiale de lucru (trambulină la Comandău, seturi de saltele pentru lupte și judo, schiuri și echipament pentru schi, arme cu aer comprimat). Antrenorii **Ion Comănici** (lupte), **Nicolae Gîrniță** (schi fond și biatlon), **Zoltan Kiss** (sărituri) lucrează în localitățile amintite (mai ales pe timpul vacanțelor), atît pentru acțiuni de selecție, cît și pentru antrenamente.

Inițiativa clubului brașovean Dinamo ni se pare deosebit de valoroasă, cu atît mai mult cu cît rezultatele au și început să apară.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ANTON VONCA, BUZĂU. **„Cine s-ar fi calificat mai departe dacă, și după prelungiri, meciul din cadrul „16-"imilor Cupei României, dintre Dinamo și Rapid, s-ar**

fi terminat la egalitate ?" Potrivit regulamentului, Dinamo ar fi avut cîștig de cauză, ea fiind echipa care s-a deplasat. Evident, se poate spune că și Rapid s-a deplasat în aceeași măsură la stadionul „23 August". Ba, dacă o luăm după kilometraj, din Giulești și pînă la „23 August" distanța e chiar mai mare ! Dar echipa organizatoare a fost Rapid și prin aceasta ea a pierdut avantajul meciului egal. Ne plecăm în fața regulamentului, dar parcă simțim și noi că, în anumite cazuri, greu de prevăzut, el nu prea este echitabil. Cîștigînd partida, Rapid n-a mai avut motive să... blesteme regulamentul, așa că lucrurile s-au aranjat singure !

ANDREI CALCEV, CLUJ-NAPOCA : Cînd, la tenis, doi jucători ajung la situația de 6—6 la ghemuri, în continuare (al 13-lea ghem) se joacă aplicîndu-se regula „tie-breack"-ului, astfel încît este declarat cîștigător cel care realizează, primul, 7 puncte (1—0, 2—0, 3—0 etc.). În cazul cînd în timpul ghemului jucat după sistemul „tie-break" se ajunge la 5—5, cîștigă cel care realizează diferența de minimum două puncte. Deci „tie-break"-ul se va încheia la 7—5, 9—7, 11—9 ș.a.m.d. Acest ghem cîștigat la „tie-break" se adaugă situației de 6—6 de la care am pornit, cîștigătorul încheind acum setul la 7—6 în favoarea sa. În felul acesta s-a scurtat durata unui set de tenis care, cu ani în urmă, putea dura și două ore. Începerea „tie-break"-ului se face din partea dreaptă a terenului.

IONIȚĂ GHEORGHE, COMUNA GORGOTA : În meciul de pe Wembley, de acum 10 ani (1—1 cu Anglia), echipa noastră a aliniat următorul „unsprezece" : Gornea — L. Sătmăreanu, Boc,

Dinu, Deleanu — Anca, Nunweiller VI — Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Lucescu. Golul nostru a fost înscris din lovitură de la 11 metri, de Dumitrache.

D. GABRIEL : Vă înțeleg amărăciunea, din moment ce echipa dv. a coborît în cîteva etape de pe locul 4 pe locul... 15 ! Cred, totuși, că formația din Tîrgoviște nu va retrograda. Ea nu trebuie să conteze însă exclusiv pe spusele mele !

Ilustrații : **N. CLAUDIU**

Pasiunea feminină pentru rugby

DE LA MARIANA LUCESCU LA IOANA BODEA

Deși foarte tînără, **Mariana Lucescu** intra, cu cîțiva ani în urmă, în istoria rugbyului nostru, ca prima antrenoare într-un sport exclusiv bărbaților, prima din țară în orice caz și, probabil, chiar cea dintîi din lume. Dar această aliniere în rîndul tehnicienilor nu a reprezentat pentru energica profesoară un scop în sine. Ea a intrat într-un sport ca și... interzis pînă atunci femeilor pentru a fi cel puțin egala noilor colegi, dintre care unii o priveau — de ce să n-o spunem ? — cu un zîmbet abia ascuns în colțul gurii. Rezultatele au uimit, pur și simplu, lumea rugbyului românesc. Echipa condusă de Mariana Lucescu a jucat multe finale în competiția juniorilor, devenind nu o dată campioana rugbyului juvenil ! Din formația Șc. sp. 2 de atunci — astăzi C.S.Ș. 2 Republica — au plecat spre marea performanță **Mircea Paraschiv, Dumitru Alexandru, Alexandru Achim, Teodorin Tudose, Vasile Țața, Nicolae Cioarec, Stelian Podărescu, Marcel Voicu.** Și nu numai ei... Astfel, o dată în plus, profesoara plină de temperament și de dragoste de muncă, de sport și de copii a intrat în istoria rugbyului românesc, ca fiind prima antrenoare din lume — de această dată nu mai avem nici un dubiu ! — cu rezultate de excepție. Ce face ea astăzi ? Pregătește noi generații, convinsă că echipa sa va „prinde" din nou, curînd, podiumul campionatului de juniori.

Mariana Lucescu a fost, așadar, **prima.**

Mulți ani a rămas și **singura.** Pentru ca mai apoi să auzim despre o „urmașă" de-a sa pe Litoral, de două în București, de o alta în Simeria și, recent, mai ales, de una din Baia Mare. Spunem **mai ales**, pentru că **Ioana Bodea**, profesoară la Liceul industrial de electrotehnică nr. 4 din municipiul maramureșean, conduce destinele unei echipe care se afla, la finele sezonului, exact la mijlocul clasamentului seriei a patra a campionatului juniorilor, deținînd și o mică performanță — aceea de a fi singura care a pus probleme serioase liderei (Viitorul Cluj-Napoca), în fața căreia a „scos" unicul punct pierdut de formația lui **Octavian Chihaia** (0—0) în 11 partide. Și mai răspunde — aflăm de la tehnicianul divizionarilor A din Baia Mare, **Mitică Antonescu** — și de XV-le participant la competiția de sub egida M.T.Tc. ! Iar toate acestea se petrec într-un oraș în care există jucători de performanță cu diplomă de profesori de educație fizică și calificare de antrenori (fiindcă veni vorba, să precizăm că inerția unor asemenea doar presupuși tehnicieni este compensată — în parte — de pasiunea altor jucători, fără calificare, dar dispuși oricînd să dea o mînă de ajutor entuziastei profesoare).

Nimeni nu se poate hazarda, desigur, să afirme că o echipă pregătită de Ioana Bodea va atinge cîndva poziția pe care a stat atîta vreme juniorii Marianei Lucescu. Ceva e însă sigur : pasiunea profesoarei maramureșene e dublată de suficientă pricepere o spun cîțiva cunoscuți tehnicieni, iar noi consemnăm cu bucurie o asemenea stare de fapt.

Mariana Lucescu nu mai e un caz singular...

Geo RAEȚCHI

CAMPIONATUL MASCULIN DE HANDBAL

(Urmare din pag. 1)

tre aceste două echipe au furnizat jocuri deosebit de dîrze, terminate întotdeauna cu scoruri strînse. Există toate condițiile ca și de această dată lucrurile să se petreacă la fel, ceea ce promite ca, atît la acest meci, cît și la celelalte confruntări, calitatea handbalului practicat să se ridice la o cotă înaltă. Adăugind faptul că dacă va exista și o preocupare pentru joc mai accentuată decît de obicei, lăsînd în seama arbitrilor... arbitrajul și abandonîndu-se ideea impunerii printr-un joc obstrucționist, putem spera că „turneul craiovean" se va înscrie ca una din reușitele handbalului nostru masculin. Ceea ce — nu ne îndoim — va fi o reală contribuție la pregătirea lotului reprezentativ pentru Jocurile Olimpice de la Moscova.

CLASAMENT

1. STEAUA	12	11	1	0	285-228	23
2. H.C. Minaur	12	11	0	1	299-219	22
3. Din. Buc.	12	8	1	3	270-215	17
4. Poli Tim.	12	7	3	2	239-230	17
5. Știința Bac.	12	7	2	3	250-203	16
6. Univ. Cj-N.	12	3	2	7	222-249	8
7. Din. Bv.	12	2	3	7	228-246	7
8. C.S.M. Borz.	12	2	1	9	223-282	5
9. Gloria Arad	12	1	3	8	213-246	5
10. Ind. Sibiu	12	0	0	12	192-303	0

Programul etapei de duminică, 6 ianuarie, din sala Sporturilor Craiova, de la ora 14,00 : Independența Sibiu — Dinamo Brașov ; C.S.M. Borzești — „U" Cluj-Napoca ; Gloria Arad — Politehnica Timișoara ; Dinamo București — H.C. Minaur Baia Mare ; Steaua București — Știința Bacău.

PRINTRE VIITORII MINERI AI ZLATNEI

(Urmare din pag. 1)

„Să nu ne dai de rușine, că-l bai !..." —, dar, mai ales, pe ale antrenorului său, **Nicolae Siminoiu** — **„Să nu uiți că tricoul cu tricolor înseamnă și răsplata muncii tale, dar și marea obligație de a-l purta cu cinste !"** — și s-a întors cu fruntea sus, dar și cu dorința de a se pregăti și mai bine... În urmă cu vreo doi ani, tehnicianul **Nicolae Siminoiu**, fost atlet de performanță, s-a dus la inginerul **Viorel Mălușel** — ale cărui mai vechi pasiuni sportive, de pe vremea cînd, student fiind la Petroșani, a jucat handbal la Știința și chiar în naționala de juniori și tineret, nu sînt nici acum uitate, el fiind președintele secției de atletism — oferindu-se **„să nu stea degeaba, cînd aici sînt atîția tineri viguroși, tocmai buni pentru atletism"**. Și, cum nu exista nici un „post" liber, **a** fost sfătuit să încerce la școală, la copii. Așa a și făcut. La Grupul școlar minier mai întîi, apoi și la altele, prin împrejurimi. A umblat, a participat la orele de educație fizică, s-a certat și s-a împăcat mai ales cu dascălii de sport — **„Mai bine de atîta nici nu știu cum m-aș putea înțelege, nici nu știu dacă aș fi reușit fără ei"** — adică cu **Augustin Földvari** de la „minier", cu **Viorel Fleșeriu** de la „generală", cu **Alexandru Danciu** din satul Galați (**„Mai ales ei nu trebuie uitați"**), cu cei de fizică și matematică, cu cei de română și istorie — **„Copiii trebuie să fie buni și la carte, altfel sport nu pot face"** — și a reușit să adune în juru-i mulți prieteni, care pun umărul pentru ca tinerii sportivi ai Zlatnei să se afirme. Așa au ajuns — **„De zis este ușor, dar cîtă muncă trebuie depusă pentru a smulge cîte o sutime de secundă sau un centimetru"** — în vîrful ierarhiei naționale a juniorilor III **Vasile Cîmpean** și **echipa de cros** (unde, alături de Vasile, s-au mai aflat și **Ștefan Stănilă, Petru Stoica** și **Nicolae Colda**), **Mihai Hideg** în lotul reprezentativ, **Ioan Magda** pe locul doi în campionatul de cros, **Teodora Fica, Traian Lupșan, Angela Matis**, multipli campioni județeni. Așa au ajuns să bată la porțile stadionului și **Geta Briciu, Milica Pavel, Manuel Grif, Lia Beca** și **Manuela Botaș** care nu vor altceva decît **„să devină campioni"...**

...S-ar putea crede că atletismul (**„O tradiție a existat aici, lipsea poate doar munca sistematică"**) a estompat interesul pentru alte discipline. La prima vedere așa s-ar părea. Directorul școlii, ing. **Iosif Muntean**, crescut și el la școala rugbyștilor din Petroșani, nu uită să ne vorbească de handbal — **„Echipa este vicecampioană județeană și a ocupat locul 3, la Baia Mare, în finala pe minister"** —, fotbal, tenis, șah, crosuri, adică de „toate formele cuprinse **în atît de generoasa competiție națională „Daciada", care este nu numai o formă de a te întrece dar, ceea ce mi se pare și mai important, este un mijloc admirabil de a deprinde de timpuriu pe oameni cu mișcarea, cu practicarea exercițiilor fizice"**. Că este așa, ne-am convins interesîndu-ne și de activitatea de la **I.M.M.N.** sau **Exploatarea minieră**, acolo unde **„vin cei mai mulți dintre elevii școlii, aducînd cu ei nu numai o serioasă pregătire de specialitate, dar și pasiunea pentru sport, pe care o transmit și celor mai în vîrstă..."**

„Aurul Zlatna" este numele — un nume simbol — al asociației sportive a elevilor. Dar, cel mai „prețios metal" ni s-a părut a fi munca pasionată, fără oboseală, dăruirea fără preget, cu gîndul mereu la mai bine, la mai mult, la tînăra generație — **„un alt prețios metal care trebuie prelucrat și șlefuit cu grijă pentru a străluci cu putere"...**

LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

CINE JOACĂ ASTĂZI, MÎINE POATE CÎȘTIGA !

● Tragerea Pronoexpres a Noului An va avea loc duminică 6 ianuarie la ora 16,30 în sala clubului sportiv Progresul din București, str. dr. Staicovici nr. 42 ; numerele cîștigătoare vor fi televizate și radiodifuzate în cursul serii.

● Astăzi este ultima zi și pentru depunerea buletinelor de participare la primul concurs Pronosport din acest an. Încercați și dv. să vă numărați printre primii mari cîștigători ai noului an !

CÎȘTIGURILE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 25 DECEMBRIE 1979

FAZA I : Categoria 1 : 2 variante 25% a 17.500 lei ; cat. 2 : 3 variante 25% a 6.250 lei ; cat. 3 : 1 variantă 100% a 25.000 lei sau la alegere o excursie de 1 loc în R. S. Cehoslovacă — R.P. Ungară și diferența în numerar și 11 variante 25% a 6.250 lei ; cat. 4 : 31,25 a 4.644 lei ; cat. 5 : 78,75 a 400 lei ; cat. 6 : 151,75 a 300 lei ; cat. 7 : 231,50 a 200 lei ; cat. 8 : 1.434,25 a 100 lei.

FAZA a II-a : Categoria B : 1 variantă 100% a 10.000 lei sau la alegere o excursie de 1 loc în R. S. Cehoslovacă — R. P. Ungară sau U.R.S.S. plus diferența în numerar și 7 variante 25% a 2.500 lei ; cat. C : 3 variante 100% a 10.000 lei sau la alegere o excursie de 1 loc în R. S. Cehoslovacă — R. P. Ungară sau U.R.S.S. plus diferența în numerar și 15 variante 25% a 2.500 lei ; cat. D : 50,50 a 2.836 lei ; cat. E : 725,25 a 100 lei.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 4 IANUARIE 1980

EXTRAGEREA I : 15 2 76 7 87 75 51 77 71.

EXTRAGEREA a II-a : 46 61 26 60 13 25 29 72 44.

Fond de cîștiguri provizoriu : 788.941 lei, din care : 364.728 lei report la categoria 1.

ANUNȚ

Luni 7 ianuarie 1980, în sala Dalles, de la ora 12,30, în cadrul Universității cultural-științifice, tovarășul **Pierre Hillerin**, cercetător la Centrul de cercetări științifice al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, expune tema : **„Metoda complexă de determinare a formei sportive în jocuri".**

„MODELUL MEU ? MAI ÎNTÎI NICHI DUMITRIU, APOI DUMITRACHE ȘI, ACUM, DOBRIN"...

...ne mărturisește Marcel Răducanu, locul 3 în ancheta ziarului nostru

La 25 de ani nu de mult împliniți, **Marcel Răducanu**, „vîrful mobil" al atacului stelist, a mai făcut un pas mare pe drumul greu al consacrării sportive. Locul trei ocupat în clasamentul celor mai buni fotbaliști români ai anului 1979 îi confirmă valoarea și-i răsplătește eforturile și seriozitatea de care a dat dovadă pentru a se impune atenției specialiștilor și gustului spectatorilor. Dezinvolt în teren, abil în manevrarea mingii și foarte incomod pentru orice adversar, Marcel Răducanu este în viața de toate zilele un timid, care își ascunde cu dificultate emoția în fața primului interviu din activitatea sa, de mai bine de 15 ani, ca jucător.

— Ești chiar la primul interviu ?

— Da. N-o spun ca un reproș, dar adevărul e că m-au cam ocolit ziariștii pînă acum. Și cum nici eu nu sînt din fire prea îndrăzneț...

— Cum îți se pare „bronzul" în topul fotbaliștilor pe 1979 ?

— Sincer să fiu, nu mă așteptam la o asemenea performanță. De fapt, nu m-a preocupat niciodată gîndul să joc bine, așa ca să obțin un succes personal. Îmi place fotbalul pur și simplu și mă străduiesc să fac cît mai mult pentru a fi util echipei, jucînd. În anul care a trecut am prins și o formă bună, m-au ajutat și antrenorul Constantin și coechipierii. M-a încurajat, în ultima vreme, și presa, uneori m-a plusat chiar, și rezultatul este că m-am văzut pentru prima oară pe un podium al valorilor, lucru care mă onorează. Dar mă și obligă, mai ales acum, cînd am prins și echipa națională.

— Care ți-a fost modelul ca jucător ?

— Cînd jucam la „pitici", la nea Feri Fabian, idolul meu era Nichi Dumitriu. Ceva mai tîrziu, am căutat să ciupesc cîte ceva din stilul lui Dumitrache, iar în ultimul timp am fost atras de arta fotbalistică a lui Dobrin, pe care aș vrea — dar nu știu dacă am să reușesc — să-l egalez.

— Asta înseamnă că tinzi și către o anumită manieră de acțiune, apropiată de aceea a internaționalului piteștean...

— Încă nu. Deocamdată joc unde sînt pus și fac ceea ce mi se cere, pentru că mă simt capabil să fac față obligațiilor oricărui post din înaintare și de la mijlocul terenului. Cred, totuși, că pînă la urmă rolul de vîrf retras, de atacant din linia a doua, de constructor-realizator se va potrivi cel mai bine calităților mele și chiar temperamentului meu.

— Ce crezi că-ți lipsește cel mai mult pentru a deveni un jucător complet ?

— Condiția psihică... În anumite momente de dificultate ale unei partide mă descurajez, mă enervez cu prea multă ușurință și-mi ies din joc. Mulți mai cred despre mine că sînt un egoist. Adevărul este că, plăcîndu-mi foarte mult fenta și driblingul, uneori chiar mai mult decît golul, mă despart mai greu de minge decît ar trebui. Și asta nu de puține ori în detrimentul unei acțiuni colective. De la o vreme însă, m-am mai lecuit de un astfel de obicei. Joc mai simplu, preferînd „un-doi"-urile în locul **mișcării în plus** și devierea în schimbul preluării și conducerii exagerate a balonului.

— Ce crezi că-i lipsește echipei Steaua pentru a fi o mare echipă ?

— Cred că un plus de încredere în forța colectivă și o mai statornică prietenie între jucători. O mare echipă este, mai întîi de toate, o familie adevărată. Și noi putem realiza acest lucru numai prin efortul sincer și nedrămuit al tuturora.

— Același lucru este valabil și pentru echipa națională...

— Cu atît mai mult acolo, unde este vorba de prestigiul și reprezentarea demnă a fotbalului românesc. În această idee, apropiatul turneu sud-american, o premieră pentru marea majoritate a jucătorilor și pentru mine, are darul — cred — de a ne închega nu numai tactic, ci și pe plan moral, pentru a deveni o echipă competitivă, cu șanse de calificare la C.M. din 1982.

— Personal, ce îți dorești să realizezi în turneul care începe peste cîteva zile ?

— În primul rînd, să devin titular al echipei, în al doilea rînd, să învăț cîteva fente noi de la brazilieni, nu înainte de a le arăta și eu lor cîteva exemplare „made in Ghencea...".

Mihai IONESCU

Fotbal

I. NUNWEILLER : „VOM PLECA LA VOINA GÎNDINDU-NE MEREU LA... IZMIT"

— Care este opinia antrenorului Ion Nunweiller despre comportarea Selecționatei de juniori (C. S. Luceafărul) în toamna anului 1979 ?

— Vreau să spun de la început că nu sînt satisfăcut de evoluția echipei în ultima parte a sezonului, deși conducerea clubului și cadrele didactice ale Liceului Electroaparataj ne-au acordat tot sprijinul necesar. Sigur că rezultatele necorespunzătoare s-au datorat și unor cauze obiective. Iată o parte dintre ele, enumerate în ordinea importanței : 1. Supralicitarea posibilităților fizice reale ale jucătorilor. Au susținut 35 de meciuri în cinci luni ! Prea multe... 2. Procesul de instruire nu a mai fost cel preconizat, preocupările noastre axîndu-se mai mult pe recuperarea forțelor componenților echipei... 3. Am introdus în formație toate rezervele pentru a mă convinge ce calități posedă... 4. S-a încercat din mers schimbarea ideii de joc... În plus, am avut și o surpriză extrem de neplăcută, întîlnind la lot JUCĂTORI CARE NU CUNOȘTEAU PASA CU LATUL SAU PASA CU RISTUL !

— Cu ce s-au soldat cele două trialuri organizate la sfîrșitul sezonului ?

— Cu selecționarea a șase jucători pentru echipa de perspectivă a clubului și cu opt promovări în lotul U.E.F.A. '80. Este vorba de portarul **Dîrjan** (F. C. Bihor), libero-ul **Iliescu** (Autobuzul), fundașul central de marcaj **Colesnic** (Corvinul), mijlocașii **Nilă** (Dacia Orăștie), **Moldovan** (Ind. sîrmei C. Turzii), **Eftimie** (ROVA Roșiori) și atacanții **Boeriu** (Nitramonia) și **Ciordaș** (U.T.A.). Aceștia se vor alătura celorlalți 14 componenți ai lotului **(Alexa, Jager, Viscreanu, Ungureanu, Rednic, Tătăran, Marinescu, Niță, Ilie, Fișic, Gabor, Matei, Bolba și D. Zamfir)** cu care vom începe pregătirile pentru viitorul sezon.

— Ce veți face în continuare ?

— Mergem la cabana Voina unde vom căuta să punem accentul pe ameliorarea forței, mobilității, supleței (în prima parte a intervalului) și pe pregătirea specifică printr-un număr sporit de jocuri de omogenizare a echipei. Un capitol aparte în programul pe care l-am întocmit va fi cel referitor la educația acestor jucători. Pentru că, din păcate, un alt lucru de care m-am lovit în cele două luni de cînd am devenit antrenorul selecționatei de juniori este acela că MULȚI DINTRE COMPONENȚII LOTULUI NU CUNOSC DECÎT ÎNTR-O MICĂ MĂSURĂ REGULAMENTUL DE JOC. După ultimul joc din R. D. Germană, de exemplu, Tătăran nu știa că poate fi eliminat dacă protestează.

— Ce va urma după „perioada-Voina" ?

— Un turneu în țară, într-o zonă care ne va permite să jucăm cu echipe din toate eșaloanele, după care lotul se va deplasa în Spania și Franța (12—21 februarie). În cele patru partide pe care le vom susține (2 în Spania, 2 în Franța) cu selecționatele similare ale acestor țări vom căuta să definitivăm „11"-le care va aborda returul campionatului și, după aceea, cele două meciuri cu formația Turciei (12 martie, la Izmit, 2 aprilie, pe teren propriu) din preliminariile Turneului U.E.F.A., OBIECTIV MAJOR AL ECHIPEI, PE CARE PROMOȚIILE ANTERIOARE NU L-AU MAI ÎNDEPLINIT DIN 1974 ! Un motiv în plus să depunem toate strădaniile pentru a întrerupe seria celor cinci nereușite anterioare.

Laurențiu DUMITRESCU

Divizionarele A sub transfocator

„LANTERNA" ȘI-A... MERITAT LOCUL

18. GLORIA BUZĂU

● Puncte realizate : 10 (9 acasă + 1 în deplasare) ; procentaj : 26,3.
● Golgeterii echipei : Ghizdeanu 4, Stan 3, Negoescu 2, Gh. Radu, Toma, Ivana și Dobre — cîte 1, Solomon II (S.C. Bacău) — autogol.
● Jucători folosiți : 20 — Ghizdeanu 19 meciuri, Simion, Gh. Radu și Toma — cîte 17, Negoescu, Stan și Tulpan — cîte 16, Vlad 14, Cristian II, Ivana, Petreanu și Al. Nicolae — cîte 12, Dobre 11, Stanciu 9, Tănase și Neculce — cîte 8, Duloiu și Petrache — cîte 7, Marin 6, C. Mircea 2.
● Media notelor echipei : 5,87 (5,95 acasă — 5,79 în deplasare).
● Jucători eliminați : Ivana (etapa a 16-a) și Ghizdeanu (etapa a 19-a).
● Cartonașe galbene : 19 (10 jucători) ; cele mai multe : Stan, Toma și Nicolae — cîte 3.
● A expediat 159 de șuturi la poartă (116 acasă + 43 în deplasare), dintre care 69 pe spațiul porții (52 acasă + 17 în deplasare) și a executat 141 de cornere (111 acasă + 30 în deplasare).
● A beneficiat de 2 lovituri de la 11 m, ambele transformate de Stan ; a fost sancționată cu 2 penalty-uri, 1 transformat, 1 ratat.
● La meciurile susținute acasă au asistat 131 000 de spectatori, cei mai mulți — 20 000 — în etapa a 16-a, la partida cu Steaua.

Chiar dacă Gloria (club specializat de fotbal !) deține ultimul loc în clasament și are puține șanse de a mai fi prezentă pentru a treia oară consecutiv în Divizia A, Buzăul va rămîne un oraș dăruit acestui sport. Și cînd spunem aceasta ne gîndim la cei 131 000 spectatori care au luat drumul spre stadion la cele nouă meciuri disputate acasă de echipa favorită, la cei peste 100 de copii și juniori care deprind fotbalul în condiții destul de bune, mai bune ca în anii trecuți, la centrul de specialitate al clubului, la stadionul (încă neterminat) care a răsărit peste noapte în umbra copacilor din Crîng, la atenția care este acordată fotbalului (și clubului) de organele locale. Iată, așadar, un buchet de reușite, de realizări care ne îndreptățesc să spunem că, la **Buzău**, în ciuda **locului precar pe care-l deține Gloria, fotbalul a învins. Dar asta** e îmbucurător mai ales pentru viitor. Ce ne spune prezentul ? De ce a jucat Gloria atît de slab în toamnă ? Credem că echipa datorește locul 18 pregătirii necorespunzătoare din vară cînd, în absența antrenorului cu care promovase, a cam uitat de fotbal ! Și astfel, în primele 10 etape au fost realizate doar 4 puncte, toate acasă, unde, în schimb, au fost cedate 6 ! După etapa a 10-a a avut loc o schimbare din mers : înlocuirea întregii conduceri a clubului (și tehnică, și administrativă). Noul antrenor, Valeriu Neagu, avînd și sprijinul total al noilor aleși în conducerea clubului, a căutat cele mai bune soluții, a încercat o serie de jucători din județ, a dat antrenamentelor (care nu au mai fost făcute în funcție de... mersul trenurilor pe distanța București-Buzău) un cu totul alt conținut și a reinstalat disciplina. Dar pregătirile efectuate în scurta pauză de campionat (7—21 octombrie), dintre etapele 10 și 11, n-au putut compensa lipsa antrenamentelor ce trebuiau efectuate înaintea campionatului. Și astfel, în ciuda faptului că în cele nouă etape care au urmat s-a prezentat mai bine (5 puncte cîștigate pe teren propriu, 1 în deplasare, doar un meci pierdut acasă) decît în primele 10, echipa nu s-a putut clinti de pe locul 18. La toate carențele semnalate s-a adăugat faptul că în rîndul jucătorilor și-a făcut loc resemnarea care i-a făcut să piardă meciuri ce păreau la un moment dat cîștigate. Să le amintim pe cele disputate acasă cu F.C.M. Galați și Steaua, cel de la București cu Dinamo și pe cel de la Tîrgoviște, cînd Gloria a primit goluri în finalul jocurilor.

Că echipa a făcut, totuși, în final, un oarecare progres a fost demonstrat de meciul din Cupa României, de la Brașov, cu Steaua, cînd „Gloria a jucat fotbal, fiind aproape permanent la cîrma jocului, grație unei activități laborioase și a unui mod de a acționa mai simplu și mai gîndit", după cum se arăta în cronica meciului.

Așadar, formația din Buzău a dovedit în a doua parte a sezonului de toamnă o creștere valorică ce ar fi putut fi materializată în rezultate mai bune numai dacă „11"-le buzoian ar fi îndrăznit mai mult, ar fi ieșit din „corzile" resemnării.

Va reuși echipa buzoiană aceste rezultate în primăvară ? Tot ce este posibil dacă, în afara unei temeinice pregătiri în timpul iernii, s-ar intensifica și munca de educație în rîndul jucătorilor. Ne referim, în special, la existența unor disensiuni în cadrul lotului, disensiuni care, în turul campionatului, au redus și ele din capacitatea echipei.

Mircea TUDORAN

DUMINICĂ, 6 IANUARIE 1980, TRAGEREA EXTRAORDINARĂ PRONOEXPRES A NOULUI AN !

Oricine joacă poate obține :
● AUTOTURISME „Dacia 1300 și „Skoda 120 L" ● MARI CÎȘTIGURI ÎN BANI de valori variabile și fixe ● Excursii în R.P. Bulgaria — Turcia sau R. P. Ungară — R. S. Cehoslovacă — R. D. Germană — Austria.
Se efectuează 13 extrageri cu un total de 72 numere !
BILETELE DE 25 LEI PARTICIPĂ LA TOATE EXTRAGERILE !

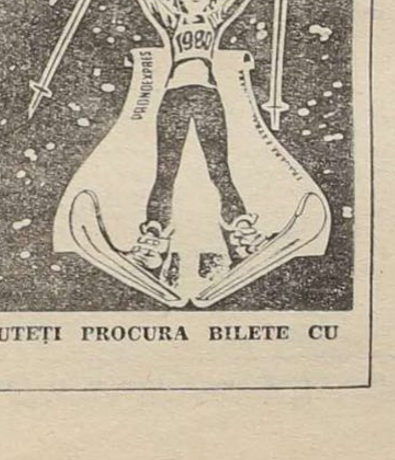

NUMAI ASTĂZI VĂ PUTEȚI PROCURA BILETE CU NUMERELE PREFERATE !